

Llibret

de l'Atra Falla de l'Ajuntament

València Any II N° 2 - Març de 2017 - Associació Cultural Casal Bernat i Baldoví

Homenage a **EL MÒLE** (1837-2017)

***“Quí no vullga pols,
que no vaja a l’era”***

Edita: Associació Cultural Casal Bernat i Baldoví

Depòsit llegal: V-497-2017

Portada: Ceballos & Sanabria

Il·lustracions: La llapissera indomable

Consell de redacció: Un sanedrí de folls que millor ni nomenar-los

Disseny i Maquetació: El net de la Sra. Maria

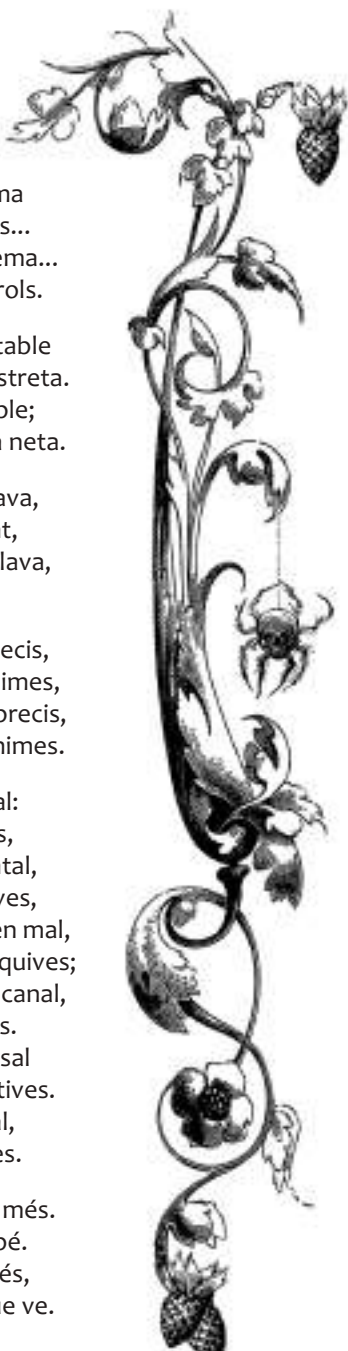
L'Associació Cultural Casal Bernat i Baldoví no es fa responsable de lo escrit ni descrit per la banda de personages que aglutina este llibret, als quals agraïx el seu compromís, *este de veritat*, en l'essència primigènia de la festa fallera, **la sàtira**.

Ells son:

El chiquet formal, El chiquet de la C.N.T., La mosca collonera, El nen amb seny, Nelo Pinyol, El poeta Altet, P.A.P.A., Pereta Endolç i Talladetes, El capellà pecador, Ombra d'Aram, El dolçainer del Molinell, El potinguero, Nita Barraca, Hassan Ibn Bakkora, Campaneta rovellà, Rafelis Murusveteris, Mossen de le Guillotine, L'avespa fallera, EldelafalladeGrau, Fina de la Figuera, Cinc plomes, El Butoni Faller.

Saluda del President

València, Ca La Trava, diu el lema
i ausades que la cosa té bemols...
perque si de traves se tracta el tema...
la llengua es soltarà sense controls.

Advertim, puix, al llector respectable
que lligga en ment oberta i ben distreta.

La crítica fa al món més habitable;
de perfecció, no hi ha qui en tinga neta.

Puix quan Bernat i Baldoví parlava,
en les pàgines d'El Mòle valent,
ningú el destorbava, ningú el callava,
i rebia públic aplaudiment...

...excepte del roïn govern dels necis,
dels doctors en res, de pobres ànimes,
d'eixos que del bon voler fan desprecis,
de ments tancades i gens magnànimes.

En fi: no s'escarote el personal:
parlem de bicicletes invasives,
de campanars en soroll ambiental,
de magues de giner inexpressives,
de versos que als que manen cauen mal,
d'inversions prou escasses, ben esquives;
de governs que òbrin València en canal,
d'oposicions inerts i negatives.

De fallers que paguen falla i casal
i il·luminats que els maten a invectives.

Del be patrimonial del cadafal,
de dones poeteses combatives.

¿Traves? Totes les del món i molt més.

Pero una cosa bona hi ha també.

Puix una volta la falla hem encés,
les cremem totes... I fins l'any que ve.

El chiquet formal

De camarada a camarada

Salut i força al... Canut (El Che dels Orriols)

Ribó, el meu camarada
volgué fer revolució,
i en València feu l'entrada
en el puny i la mà alçada
i un tripartit batalló.

Eixint tots de les trinxeres
a bregar i armar bollit,
i fer us d'unes maneres
sectàries com les PePeres
i en poc trellat i sentit.

El teu discurs massa tensa
quan vas segant llibertats,
a qui distint a tu pensa
i en ell provoques l'ofensa
en engany i falsetats.

Si la Pasionaria vera
en lo que t'has convertit,
te cremava en la foguera
per cabut, i ta burrera
i ser roig de poc bufit.

¿Tu te dius home d'esquerres
i a València dius que vols ?,
mentres l'accent seu soterres
ya que a atre País t'aferres
ple de Climents i Pujols.

I la Nació valenciana
la dels patriotes de cor,
la que sa llengua agermana
per eixa mostres desgana
gens vergonya i poc decor.

El Chiquet de la C.N.T

A Fuset el fussant

(Full farfallejant)

Quan un fus fussa fluixet
mes fussant els furs fulmina
futurs que en fum fan fugina,
el fus que fussa és Fuset.

Puix fútil furga el fustet
a qui funya un fort funyó,
a qui furga en bon furgó
i al furó que furoneja,
mes el Fuset que ens fusteja
és com el fum del fundó.

¡Oh Fuset! Furga frustrada,
fusiler de fulls i furs,
fussanyer de fluents futurs
i fuller de la furgada.
¡Oh Fuset! Futea fusada,
fum de fulla fulgurant,
no fosses furs sent furtant
o el fulcre fluirà fluixet,
i en fugaç fus ¡Oh, Fuset!
Qui és fussat serà el fussant.

(Fruint qui en este fullet
furga a qui fussa; a Fuset)

La Mosca Collonera

La llapissera indomable

* Pàgina cedida a l'autor.

S'ha respectat el dibuix original que per encàrrec previ havia fet atra redacció...

Advertència del Censor Central Faller

Nihil Obstat

Vull amb aquestes paraules
advertir a l'aprenent
si llegeix aquestes faules
que, si pot, surti corrent,
doncs seria una amenatza
als fil.lòlegs titol.lats
que els hi tiressin de... catza
per parlar tan empastrats.

Aquesta canalla inculta
que de la llengua fa invent
i que la ciència té oculta,
i no canta cara al vent,
insisteix a insultar-nos
parlant-hi en mal dialecte...
però per no cabrejar-nos
fingirem que no ens hi afecte.

Sigui amb aquest tarannà
i tanmateix disculpant-nos
nogensmenys s'hi trobarà
algun blaver criticant-nos.

¡Estic tip de la burrera
que a aquesta junta s'atansa,
que a mi amb la meva carrera
tant de valencià ja em cansa!

Creurem, però, a Mònica,
Oltra dels nostres amors,
plorant camaleònica
quan de l'himne sent els cors.
¡Salve, oh, Mònica insigne,
de samarretes sultana,
assot del blaver indigne,
gran fada republicana!

¡Rats penats de la caverna:
aleshores com avui
el català no us enlluerna
malgrat que és d'allò més fi!
¡Doncs sigui a l'intimitat
on pel moment treballem!
¡Sembli valencianitat
el canut que us estaquem!

Però aquest censor matitza
a les col.lònies del sud
que abans que fer-li la guitza
no es quedarà gaire... mud,
i que el valencià valent
que el seu idioma no calli,
per la llei del 3 per cent
que no plantarà la... falli.

El nen amb seny

Nota de la comissió: per acort de la junta del corralet, per votació repetida tres voltes en un any (i les que facen falta), s'acorda publicar la colaboració anterior, sense tocar pèl ni entendre un pachó de lo que vol dir.

La llapissera indomable

La llapissera indomable

*Explicació i relació de tot allò
que conté la falla...*

**Per a no dur cap d'engany
importa, ¡i molt! el tamany**

Aixina que el monument
que enguany lluirà en la plaça
ara, de l'Ajuntament,
crec que al poble descontent,
vol llançar-li una amenaça.

Que un **IMMENS** supositori
s'alçarà en el cos central.

I per a mi és ben notori
que en ell llança el consistori
un avís subliminal.

Avís en el que pretén,
deixar ben clar de bestreta,
que al qui faça la punyeta
i no diga a tot amén,
¡el fotran sense etiqueta!

I és que en això té un bon mestre,
perque no és cap de secret
que en fotre als fallers és destre
un *concejal* molt rupestre,
cantant igual que Peret.

Nelo Pinyol

**Un faller complix condena
cul en pompa en esta escena**

Al peu d'este colossal,
i festiu supositori,
se debat el consistori,
si posar-me'l pel camal.
Mentres diu que no fa mal,
s'erigix un llec edil,
promet congrés per a abril,
i aviant l'herència rebuda,
en vaselina d'ajuda,
me la clava al seu estil...

...Quan enfront de la justalla,
mentres l'escena descriu,
sona estrany pero me ric,
perque me ve al cap Mestalla.
Puix el tamany de la falla,
queda curt per lo present,
i a vore qui és el valent,
a qui el florí no supura,
pensant l'herència futura,
que hi haurà el mandat següent...

El Poeta Altet

A decorative border frames the page. It features a complex geometric pattern in the top left corner, transitioning into a series of stylized flowers, leaves, and a small insect (possibly a beetle or spider) on the left side. The right side is adorned with a vertical arrangement of pinecones and a small insect at the bottom. The bottom center contains the text "...continuarà".

*Explicació i relació de tot allò
que conté la falla infantil...*

...continuarà

Una molt breu charradeta en fallera i... senyoreta

Sense acritut ni rencor
chala en Fallera Major
de comissió qualsevol
triada de sobte al vol.

P.P. - ¿Qué me dius de l'únic monyo?

F.M. - Vaja pregunteta, ¡conyo!

Puix si tens tant d'interés
yo sempre me'n pose tres
i en el del díhuit també
perque me senten molt be.

P.P. - ¿Opinió del patrimoni?

F.M. - Si done el meu testimoni
me passaré de la ralla
i em cremaran en la falla.

P.P. - ¿Vols versos en el llibret?

F.M. - Clar, si s'entén el sonet
en correcte valencià,
puix per contra, ¡a fer la mà!

En un contundent rebuig
si no està en normes d'El Puig
i millor en clau fallera
com els que fa la Cabrera.

P.P. - I per últim tres desijos.

F.M. - Millor diria caprichos
que el meu pensament no amaga.

Ser rei mac, per a res maga,
dels Jocs Florals la Regina,
i Honorable Vicentina.

Ara be, cal fer matís
¡Mai siga per compromís!

PA.PA

!!! Crida a l'Humanitat !!!

Dalt les Torres dels Serrans, als fallers i als valencians i a tot l'espai sideral,
vullc donar fe i testimoni, de que ya som Patrimoni, de tot el món... mundial.

Ha costat molta faena, mes nos ha valgut la pena esta qüestió tan fotuda,
puix l'hem fet en sols vint mesos treballant com a possesos, i cap d'herència... rebuda.
Diuen si som una secta, quan som la gent més selecta que aguantem tots junts, i en bloc,
moltes crítiques rastres, perque en fallers i falleres no hem contat ni molt... ni poc.

Pero yo estic orgullosa, i més fresca que una rosa perque ya m'han colocada
d'assessora en les batalles, per fer la festa de falles de lo més... *normalitzada*.

He tingut que viajar i així, les falles mostrar plena de filantropia,
per hotels de cinc estrelles de Lancaster i Brusseles, o inclús en... Etiopia.

I entre còctels... recepcions... paelles de mil racions... vaig fartar sense vergonya,
mes com mai vaig tindre prou, me'n vaig unflar com panou (en Font la Figuera... tonya).

De resultes dels viages, ya no guanye per a trages ni en que vaja al Montepio,
puix al perdre la figura, no me trobe la cintura ni vestint-me en... *poderio*.

Mes com soc d'un grup tancat, entre pocs ho hem celebrat menjant-nos cinc el pastíç
de penjar-nos la medalla, tres polítics, l'intifalla, i algú més per... *cumprumís*.

Això va alçar reticències, i guardant les apariències yo vaig rebre l'encomanda
de l'amansar a les feres, i als fallers i les falleres fer-los una festa... a banda.

Fent-los plantar una falla en uns glopets de cassalla, yo al món faller vaig remoure,
i tant van col·laborar, que va ser un no parar, pero un no parar... de ploure.

Com fallers anaren molts, la varen alçar a pols tots banyats i en avalot.

Una falla d'eixes rares, que per molt que la rodaves no trobaves cap... ;ninot!

I és que al fer tan mal orage, vaig fer passar el message de que els haviem guardat,
perque els ninots, gran encert, estaven tots a cobert en la... Generalitat.

Pero el dia va arribar, i la falla es va cremar enmig d'un torrent de gent,
música, castells i trons, mòvils, tablets i 'iPhones' per a fer pinya al... President.

La Crida arriba a la fi, i ben fort dic des d'ací ;Valencians, tots a una veu!
i entre música i rialles, ;Vixca València i les falles! i nostra... (*)

(*) L'autora no pot dir 'Mare de Deu' perque es llaica.

Pereta Endolç i Talladetes

membra de l'Associació D'Enchufes Fallers

NOTA: No faig cap referència a Sant Josep, perque de malnom li diuen Pe... pe.

L'Ajuntament nos ha dut la falleta d'un cabut

per El capellà pecador

il·lustracions: La Il·lapissera indomable

Enguany la Falla Infantil,
que ha triat l'Ajuntament,
pareix feta en ment febril
que espanta a tota la gent.

Duen que en la biblioteca
que en eixe cap s'organisa
monta el ninot una greca
que a qui la veu l'hipnotisa.

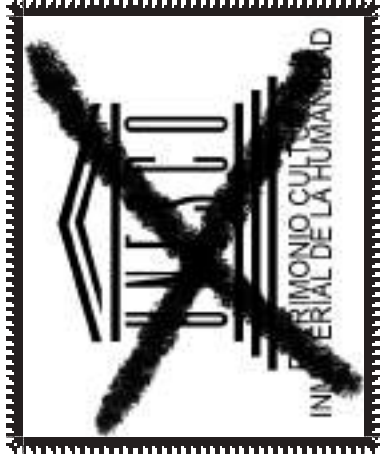

En el concurs de projectes
que ha parit Pere Fuset
els dos artistes dil·lectes
tornen folls a tot chiquet.

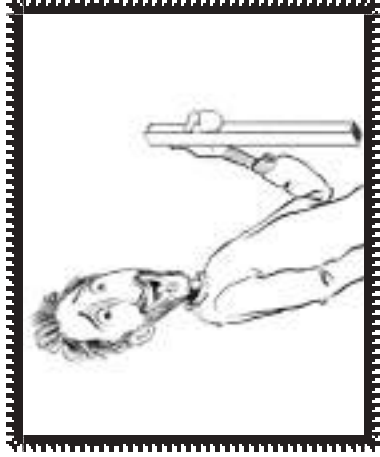

Tres ben pagats decidiren
lo que es devia plantar,
i en el model que escolliren
fa ganes de vomitar.

D'un cap on naixen figures
com cabells de fantasia,
naixen gravats i estructures
i escrits en algaravia.

Ara diuen els artistes
que el model d'ans és tabú
cal valors surrealistes
;dels que no entenen ningú!

I és que hui, buscant la fama
els mestres d'art actual
passant-se el bon gust baix cama
fan cada empastre total

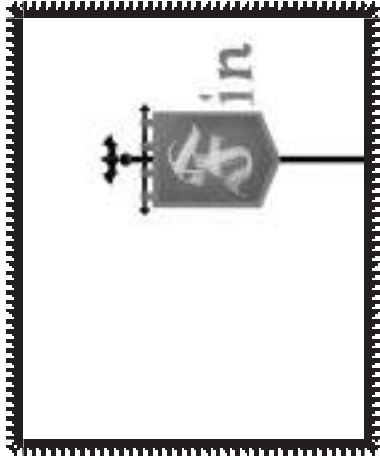
I ací, per a ser exacte,
han plantat sense rubor
un gran desficiaci abstracte
;que no causa més que horror !

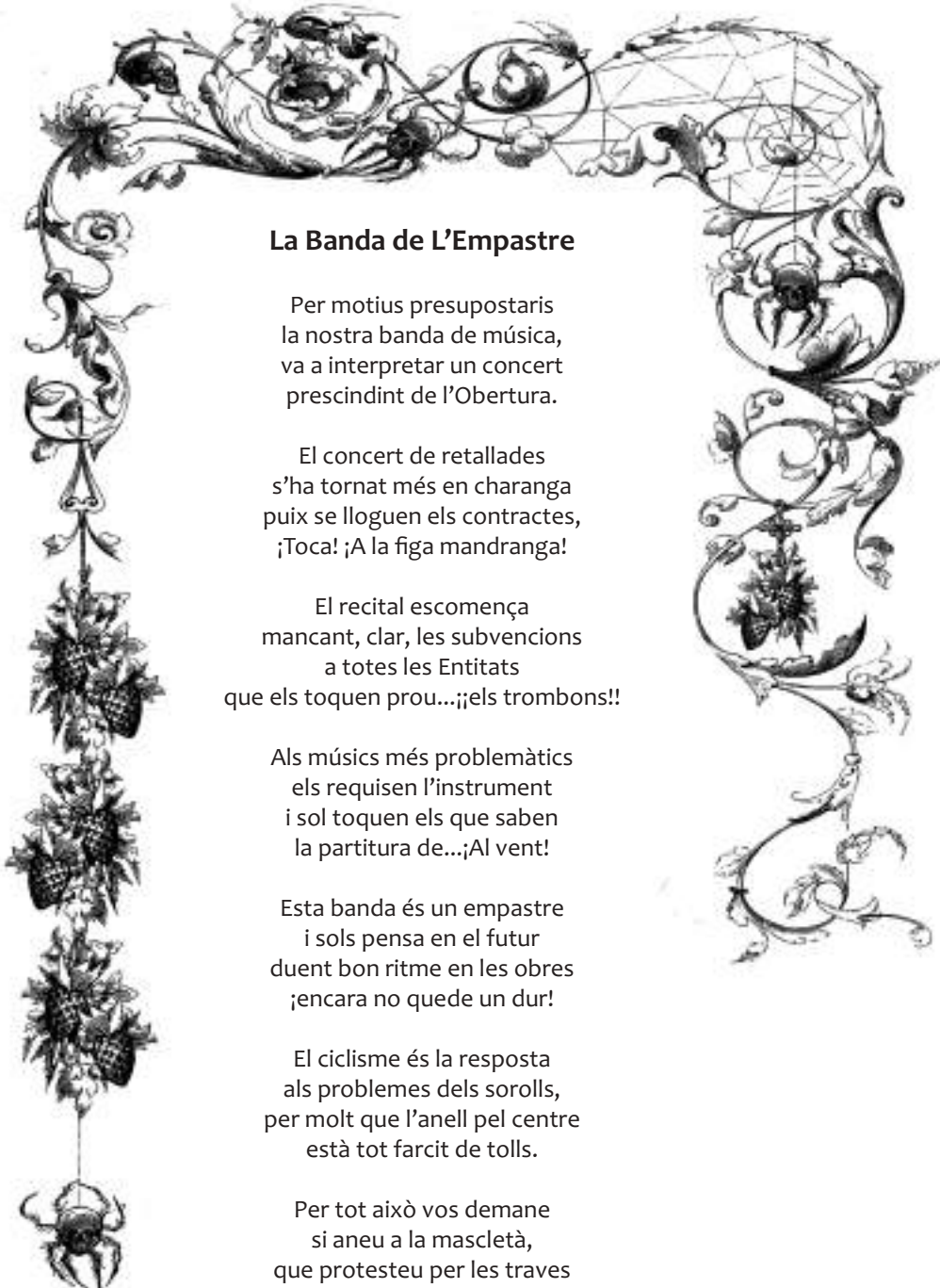
Lo bo és que al fer eixe empastre,
pren l'artista molt relleu
i en l'“escampà” de pollastre
;veu la glòria i se la creu !

Pero a vore ací qui explica
qué diu la Falla al menut,
mentres la gent gran replica:
-“¡Vaja caca ens han fotut!”.

I esta, senyors, és l'història
d'una falla original
que va a passar com la glòria
d'un empastre “immaterial”

La Banda de L'Empastre

Per motius presupostaris
la nostra banda de música,
va a interpretar un concert
prescindint de l'Obertura.

El concert de retallades
s'ha tornat més en charanga
puix se lloguen els contractes,
¡Toca! ¡A la figa mandranga!

El recital escomença
mancant, clar, les subvencions
a totes les Entitats
que els toquen prou...¡¡els trombons!!

Als músics més problemàtics
els requisen l'instrument
i sol toquen els que saben
la partitura de...¡Al vent!

Esta banda és un empastre
i sols pensa en el futur
duent bon ritme en les obres
¡encara no quede un dur!

El ciclisme és la resposta
als problemes dels sorolls,
per molt que l'anell pel centre
està tot farcit de tolls.

Per tot això vos demane
si aneu a la mascletà,
que protesteu per les traves
¡¡¡i els músics a fer la mà!!!

¿ Corredor...? ;; Embut per un italià cabut !!

A part del corredor mediterràneu,
que sembla ser un pas de caragol,
tenim portat d'Itàlia a cert fillol
que du a molts ciutadans més que de cràneu.

És este un personage molt **Grezziós**
que en tot allò que toca mou soroll,
sent ell de compromís, és un capoll,
que està guanyant-se fama de llandós.

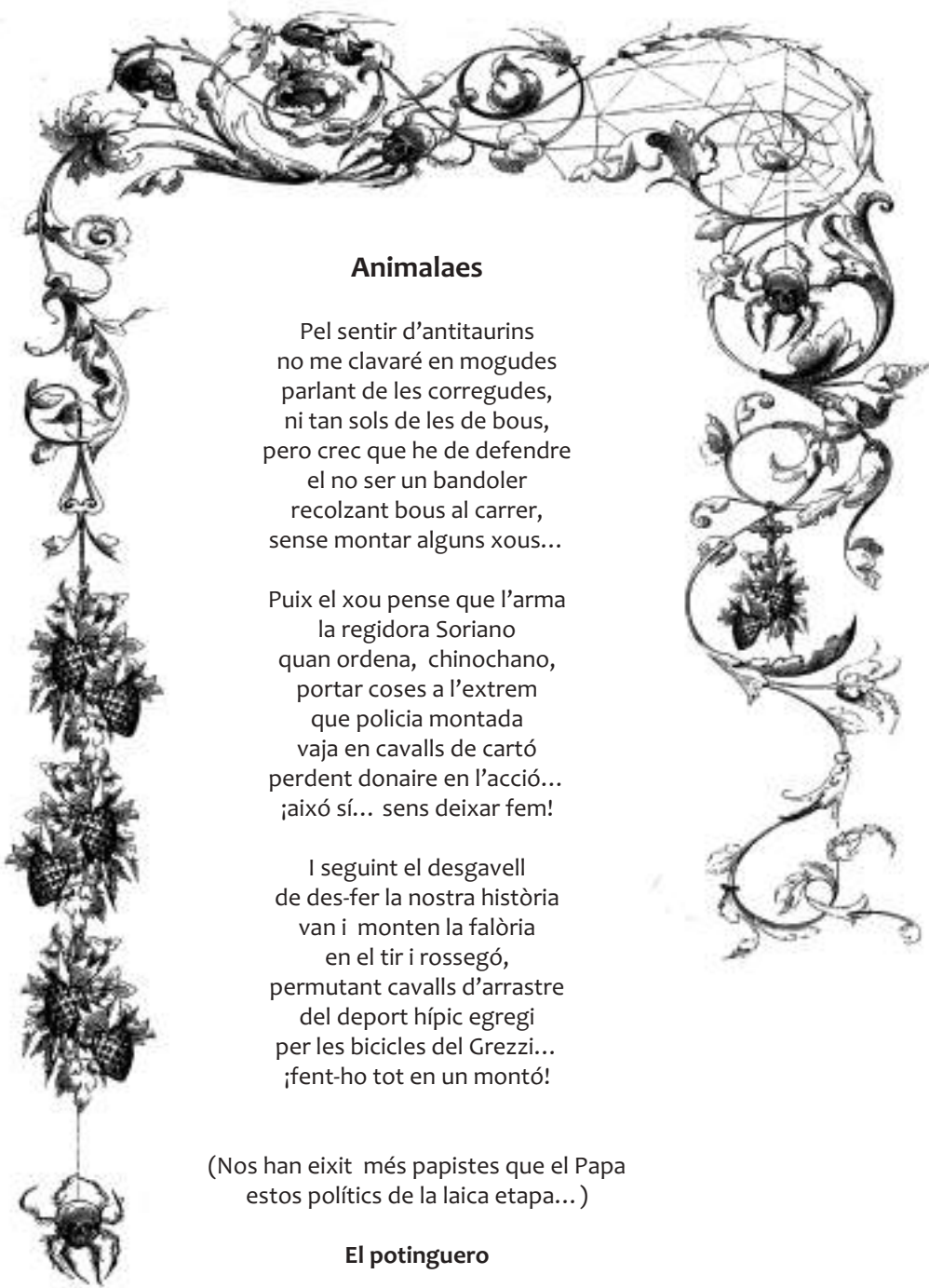
Té a tots els del mercat central de gresca,
el parc dels autobusos marejat,
el tràfic en molts llocs ben alterat,
normal és que s'escolte alguna fresca.

Pero ell s'ho tira tot per l'ampla esquena
i veus que continua en el seu vici,
no veges tu el cacau del carril bici
o els llocs peatonals que donen pena.

Juntant quant nos ha dut este cabut..
que sembla ser germà-cosí de deu,
és fàcil encontrar tal com se veu
a nostra gran ciutat feta un embut.

Igual que els faraons de fa molts segles
li agraden les bastides i els forats
mes tots li demanem mig angoixats
lo que no està trencat... ;; che, no ho arregles..!!

El dolçainer del Molinell

Animalaes

Pel sentir d'antitaurins
no me clavaré en mogudes
parlant de les corregudes,
ni tan sols de les de bous,
pero crec que he de defendre
el no ser un bandoler
recolzant bous al carrer,
sense montar alguns xous...

Puix el xou pense que l'arma
la regidora Soriano
quan ordena, chinochano,
portar coses a l'extrem
que policia montada
vaja en cavalls de cartó
perdent donaire en l'acció...
¡aixó sí... sens deixar fem!

I seguint el desgavell
de des-fer la nostra història
van i monten la falòria
en el tir i rossegó,
permutant cavalls d'arrastre
del deport hípic egregi
per les bicicles del Grezzi...
¡fent-ho tot en un montó!

(Nos han eixit més papistes que el Papa
estos polítics de la laica etapa...)

El potinguero

¡Serà per aigua!

Ya sé per qué el nostre alcalde
no mai es fica corbata...

¡Aforra com una rata
per comprar-se un surador!
I és que si va en bicicleta
en caure apenes dos gotes
es fica fins les pilotes
d'aigua bruta i en pudor.

Perque els albellons no traguen
i en els alambors s'ofeguen
els 'regals' que nos ofrenen
des dels intestins canins.

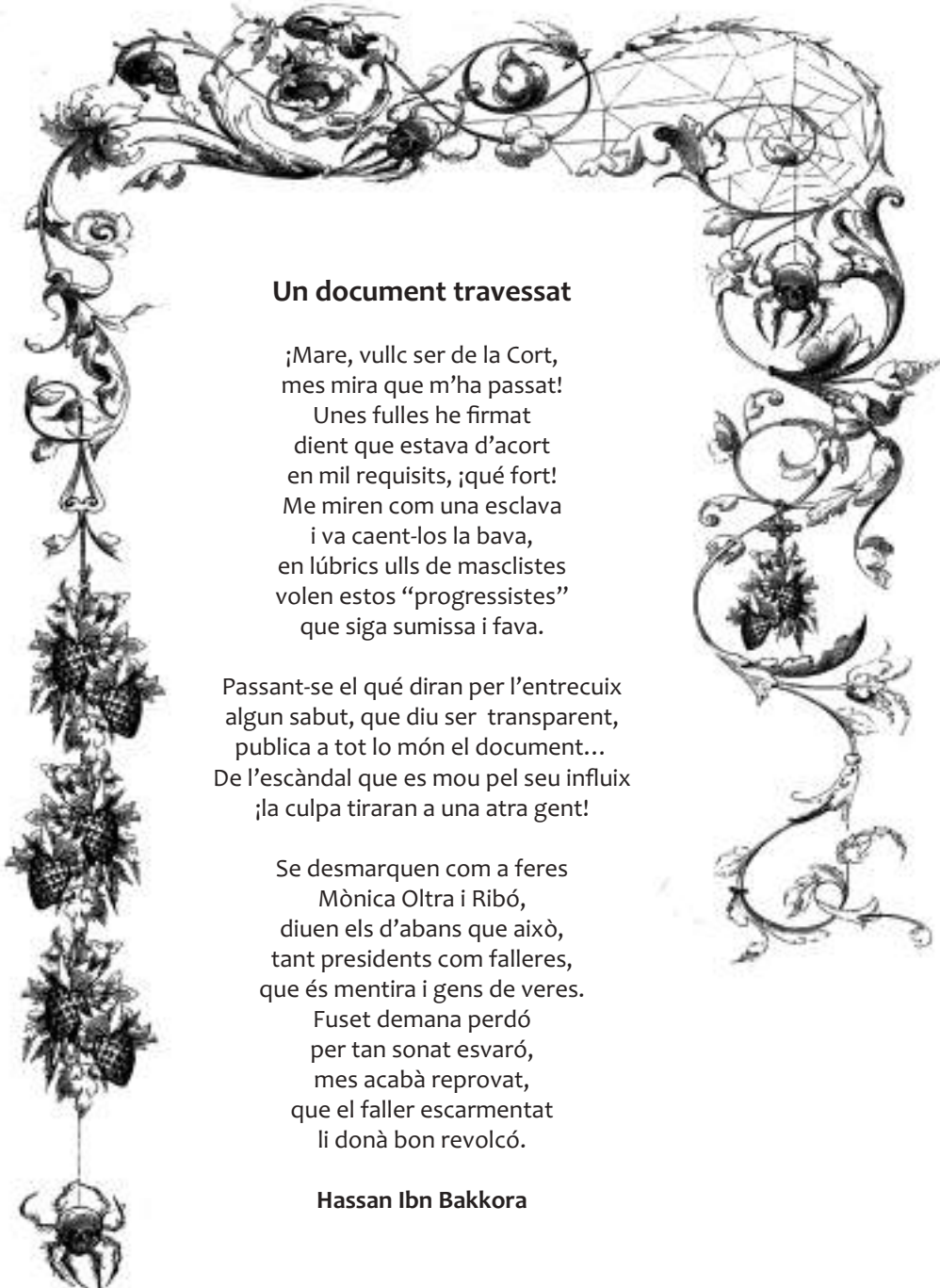
Tot per falta de neteja
puix com és fem ecològic
Ribó creu que lo més llògic
és oferir-lo als veïns.

I en el coleje Cent tres
no és que patixquen goteres,
és que els chics van en pateres
en pixar un gafarró.

Així que l'aigua nos sobra,
mes l'alcalde diu flemàtic
que això és pel canvi climàtic...
¡Quins co...rdons senyor Ribó!

(I si València s'afona,
si li voten... ¡Qué més dona!)

Nita Barraca

Un document travessat

¡Mare, vullc ser de la Cort,
mes mira que m'ha passat!

Unes fulles he firmit
dient que estava d'acort
en mil requisits, ¡qué fort!
Me miren com una esclava
i va caent-los la bava,
en lúbrics ulls de masclistes
volen estos "progressistes"
que siga sumissa i fava.

Passant-se el qué diran per l'entreuix
algun sabut, que diu ser transparent,
publica a tot lo món el document...
De l'escàndal que es mou pel seu influix
¡la culpa tiraran a una atra gent!

Se desmarquen com a feres
Mònica Oltra i Ribó,
diuen els d'abans que això,
tant presidents com falleres,
que és mentira i gens de veres.

Fuset demana perdó
per tan sonat esvaró,
mes acabà reprovat,
que el faller escarmentat
li donà bon revolcó.

Hassan Ibn Bakkora

En falles hi ha un reglament que torna loca a la gent

En Falles, el Reglament
que cada Congrés censura,
torna tan loca a la gent
que allò, més que un manament
; és un potro de tortura !

Tot està mirat en lupa
per a guardar el “ meollo “
és un Reglament “ d’aupa “
que tants articles agrupa
que acaba sent... ; el gran rollo !

En ell, des d’ Actes de Fe
fins el trage a uniformar,
se primfila tot tan be
que inclús a qui es troba ple
li diu cóm ha de pixar.

- ; Cras error ! - perquè és sabut
que ací quan més se’ns apreta,
nostre Poble és tan cabut
que l’ orde més absolut
; se’l passa baix la bragueta !

Els articles degeneren
de fer de potro de salt
i damunt, tots perseveren
perquè aixina desesperen
“ les veus dels amos “ de dalt.

Molts, en la mosca en l’ orella,
que contemplen tal bollit,
recorden la Festa vella
quan no passaven l’ anella
i era tot més divertit.

I contemplen que el “Decàlec“
naixcut en cada Congrés,
no dona opció ni al diàlec
perquè pareix un catàlec
; pijor que el del Corte Inglés !.

Traves, herba i pedretes

Des de que se va crear
la Delegació de Falla,
viu activa una batalla
que no sé cóm va a acabar.
Perque lo que sí està clar
és que entre ses decisions,
nos porten a redolons
als fallers de pura image,
oferint-nos un paisage
;que be que ens toca els... galons!

Puix nos prenen com a faves
i ignorants sense experiència,
puix nos cremen la consciència
per mig de fotudes traves.

I si ya ben fart estaves
de normes faltes d'estètica,
denotant carència d'ètica
n'han tret unes atres noves
que quan decidit les proves,
t'entra una ràbia frenètica.

La Delegació novella
en lloc d'ajudar en tot,
és al contrari, nos fot
i es mereix tiró d'orella.
Puix les traves que ens fa ella
en moltíssimes facetes,
com lo de l'herba o pedretes
per a suplir a l'arena,
com a tots nos dona pena,
...;que vagen a fer punyetes!

Rafelis Murusveteris

Patrimoni ¿l això “pa” qué?

Ya s'acaben els problemes
ya no tindrem cap disgust,
no direm res dels poemes
del valencià o d'atres temes;
el faller per fi esta a gust.

Els diners segur nos brollen
i anirem tots a especial,
que la pasta nos amollen
puix en l'Unesco s'enrollen,
que som de fama mundial.

Per fi ya som patrimoni
ser feliços és precís,
ya no tindrem cap dimoni
que trenque este matrimoni,
dels fallers i Compromís.

Tinc que dir això en prudència
que si no tens el carnet,
i te noten la carència
com a català en potència,
se pot enfadar el Fuset.

Tens que ser espavilat
sens paréixer molt “grotesco”,
que si no tens més trellat
acabaràs reprovat,
i ara serà per l'Unesco.

Que Junta Central Fallera
no és de ta propietat,
i prepara la cartera
que nos costarà la pera,
el ser de l'humanitat!

(l ara te'n vas i ho casques
i si te pica te rasques)

El bovo de la seda en el desert d'Etiopia

La Ruta de la Seda
la presidix un bleda.

Va creguent-se que és expert
en la preciosa tela
pero anirem en cautela
perque a lo millor no és cert.

Creà un immens desconcert
passant-se a la corruPPtela,
pero la fotonovela
la va fer en el desert.

Queda clar el testimoni
que al triar-nos Patrimoni
ell arribà al sendemà.

'Soc Immaterial', pensava,
pero és segur que el molt fava
anava a la mascletà.

¡Tela! Est 'atre Llibret'
parla del bovo Chiquet...

L'avespa fallera

Un comboi pel recort

Per a través les que li varen ficar des del primer dia
i des del seu propi partit a Fuset per batre el Ré cort
Guinness, ell que pensava fer-se una campanya d'ímage
i va acabar en un comboi fet pinya, 3.000 hòsties....

“¡Comboi, comboi...!”, cridava en sa barbeta,
segur que d'esta es feya “PoPular”,
fartet de tanta llengua i bandereta:
“se van a enterar estos, de bestreta,
lo bo que soc fent pinya... ¡a triu mfar!”

Lo cert és que a la gent li ilusíonava,
encara que en juliol i al llit del riu...
¿tresmil? potser els graus, i no faltava
quí es veu de socarrat i s'ofegava
sentint-se bajoqueta al desafiú.

Si traves va trobar en lo climàtic
també les van haver un poc més alt,
puix tal exaltació del plat mediàtic
li va esmussar a algun cervell quadràtic,
que és ranci lo que no li ixca del... SALT.

Octubre per fi fon la nova data
i en ganes a les falles van cridar,
mes no trobà el tiró que desbarata
i en ser tresmil fan curt, ficant la pata,
i volent pinya, bona es van pegar.

Si algú se creu que està per dalt les falles
ya no els fa cas i fa sa voluntat,
normal que quan demane que li balles,
tan sol li riga qui ne vol medalles,
que el pixar contra el vent, deixa banyat.

I no es crega ningú que em va fer gràcia,
fer el ridícul, és una desgràcia.

Traves de la finor municipal

En el nostre Cap i Casal se nos ha ajocat la finor
-que «l'estima» guanye a «l'amor» no és cosa gens accidental-.
«Te vullc» recordar, amic meu, que qui te parla és gata vella,
que es troba calenta d'orella perquè m'han «construïda» arreu.
Sent que m'han plantat en la falla només per a que faça bult,
sense oportunitat d'indult, convertint-me en una recialla.

Diuen que no estic a la moda i canvien la meua image,
buidant-me l'històric bagage, en colps al meu cor en l'escoda.
Mes sempre seré eixa au «fènix» que renaix de la seua cendra
-dura per fòra i per dins tendra- puix tinc més correja que Obèlix.
Al cap m'han posat una ralla per als qui no saben rimar.
Qui llig, ¿cóm m'ha de pronunciar? Esta és la seua endevinalla.

El pollastre parat en taula mentres el caldo bull en l'olla.
Comenceu menjant-me la... molla, que blana... ¡ni piula ni maula!
Yo, volant del Sènia al Segura, per nostres quatre rius de sanc,
en blau del cel cobriré el fanc que a la fruta dona amargura.

M'han «deconstruït» el menú, posant choriç a la paella,
donant-me bou vell per vedella i en fam de naps trobe... ¡dejú!
Per favor, que estic famolenca, ¡doneu-me algun bon quemenjar!
puix ya sent la panxa abonyar i no vullc el suc de la tenca.
-¿Vols menjar? -criden. ¡Menja ralla!

I mastegues en boca oberta, engolint-la tancada, ¡canalla!
Damunt, m'han empastrat l'arròs en recepta de «l'Acadèmia»,
que fruïx tirant de disèmia per més que tu caigues de tòs.
Llavors, trie el mut de campana i preferixc no menjar res,
que en tant de mudar-nos les «ches» al remat... nos lleven la gana.

¡Cames obertes, caps tancats! Hui ixen ninots com a churros,
pero resulten tan burros que ni el fòc els torna abnegats.

Compromesos en les ralletes en la casa consistorial,
l'electe ple municipal, votant, va tirant de palletes.
L'Ajuntament no se conforma, puix vol topònim «convergent»
i si els preguntara la gent: ¡pel nort es transgredix la norma!

A mi no me resta paciència i sent la calor de les flames,
entre els crits i les proclames dels qui han cremat a la ciència.
En el «cle» a l'aire s'han quedat, puix el «cul» no és cosa divina
i aparentant que és parafina... ¡de merda s'han banyat!

Disculpeu-me: ¡yo soc del poble! Mes sé detectar falses rimes
i separar cosins de «primes», perquè entre abdós no existix coble.
I als «erudits» de llengua pobra, que rimen «València» en «consciència»,
els negarem la reverència d'estos versos que estan de sobra.

A la falla boteu-li fòcs, que ya és l'hora de la cremà,
i yo m'he quedat tan «mamà» que no me llevaré ni els sòcs.
No obstant, estaré entre vosatres, sempre i quan els bons valencians,
aquells dels parlars naturals, no me condenen als baratres.

Finà de la Figuera

De la SGAE, i les cançons, en Fuset i ses raons

Si no estaven prou fotuts,
ya el tenim de nou 'pensant'.
I segons m'estan contant,
un pla estratègic ha ordit.
Que en situacions ventajoses
per a no soltar panolla,
al qui cante se li amolla,
;Del revés un esclafit!

Fuset, gran expert en 'charcos'
en la SGAE formalisa
un contracte a on garantisa
a les falles cabrejar.
I se fica les medalles
per conseguir un desconte,
deixant clar que té prou conte
i l'acort mos fa... plorar.

Baix l'excusa de cultura
i sens demanar permís,
apliquen la dictadura
tant la SGAE com Compromís.

;Que els lleven tots els bolígrafs!
;Que no firmen més papers!
en un parell de polígrafs
acabaran de pipers.

*(No volem tindre pelea
pero parla en l'assemblea)*

Epitafis del Cementeri Central

Davant d'esta tomba preguem
per la música en les falles,
que reposa entre mortalles,
Requiescat In Pace... Amén.

Honrem ací la memòria
aguantant-nos la plorera
i a la música fallera
la guarde Deu en la Glòria

En tan trista sepultura
la dolçaina han soterrat,
puix la falla no ha pagat
a la SGAE... la factura.

Ací dins d'este fossar
descansa en la pau de Deu
la música que, per preu,
els fallers no van pagar.

Saeta d'un revocat

(En tot el respecte a Antonio Machado)

Diu una veu popular:

¿Quí me presta una escala
per pujar-me fins al seu ego,
i baixar-lo sense tala
per no sentir-me com borrego?

¡Oh, l'assemblea, al rescat
d'una intransigent postura,
pròpia de vil dictadura,
i un president obcecat!

¡Cantar del poble faller
que en totes les primaveres
es deixen fins les oueres
per no soportar fuller!

¡Cantar de justa ironia,
llunt de troles
d'esta Adef que en sa fellonia,
vol clavar-nos, les dentoles!

¡Oh, president apocat!
¡No impondràs els teus desijos,
per molt que tingues als mijos,
eres tu el revocat!

¡Oh, president apocat!
¡No impondràs els teus desijos,
per molt que tingues als mijos,
eres tu el revocat!

El Butoni Faller

supositoris del Dr. Garsieta

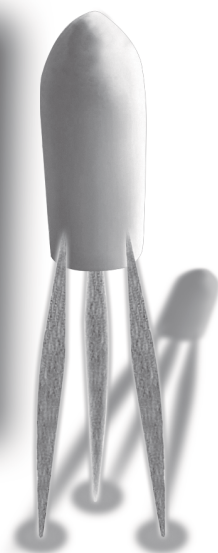

Patrocinador Oficial de l'Atra Falla

**¿DIFICULTAT EN FER DE VENTRE?
RIBO TÉ EL TRACTAMENT
¡¡¡CUL EN POMPA AL MATEIX CENTRE!!!
CONSELL DE L'AJUNTAMENT**

Campanya #culenpompaalajuntament

**Siga en hivern o en estiu
com en les dos primaveres,
vine i prova c m se viu
en el Camping Les Palmeres.**

CAMPING LES PALMERES

SUECA

Carretera Nazaret-Oliva, Km 23
46419 Sueca, València